

ת"פ 46317/12/16 - מדינת ישראל נגד ראנר פלוס הפקה וניהול אירועים בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 46317-12-16 מדינת ישראל נ' ראנר פלוס הפקה וניהול אירועים בע"מ

בפני
כבוד השופטת בכירה חנה טרכטינגוט
מדינת ישראל
ע"י ב"כ נציג היועץ המשפטי לממשלה עו"ד אסף
תומר
נגד
ראנר פלוס הפקה וניהול אירועים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שמעון אדרי
המאשימה
הנאשמת
גזר - דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה כמי שלמעשה עסקה כ"קבלן כח אדם" בחודשים פברואר עד דצמבר 2012 בהתאם להגדרת מונח זה בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**") וזאת מבלי שהיה ברשותה רישיון לכך מאת משרד הכלכלה והתעשיה, עבירה על סעיפים 2(א) ו- 26(ב) לחוק.

2. הנאשמת נתנה שירותי כח אדם באמצעות 3 עובדים אשר הועסקו בין היתר בתפקיד מלצרים.

3. טענות המאשימה לעונש -

א. המחוקק ראה בשמירה על זכויות עובדים המועסקים על ידי קבלני כח אדם ערך חברתי מוגן. יש לציין כי על פי רוב עובדים אלה נמנים על קבוצת העובדים המוחלשים במשק.

ב. על חומרת העבירה ניתן ללמוד מכך שאין מדובר בעבירה מנהלית.

ג. על פי ההלכה שנפסקה ב**פרשת חדוות הורים** (ע"פ 57160-01-14 [פורסם בנבו] (8.2.14)) מדובר בשלושה עובדים ולפיכך ב- 3 עבירות.

ד. הקנס העונשי הינו 14,400 ₪.

המתחם הראוי נע בין 30% ל- 50% מהקנס העונשי במכפלה של 3 ודהיינו בין 13,000 ₪ ל- 20,000 ₪.

ה. המאשימה סבורה כי יש לגזור את העונש ברף התחתון של המתחם מהטעמים הבאים:
עמוד 1

הנאשמת נטלה אחריות, חסכה מזמנו של ביה"ד, החלה בהליכים להסדר שלא צלחו.

כמו כן לא נמצאו פגיעות בזכויות הסוציאליות של העובדים.

כמו כן מבוקש לחייב את הנאשמת לחתום על התחייבות למשך 3 שנים ע"ס 14,400 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשעה.

4. **הנאשמת** חזרה על הבקשה לקבוע את העונש על הרף התחתון, והדגישה כי הנאשמת מבינה את חומרת העבירה, הנאשמת הפסיקה את פעילותה ואת עיסוקה בהעסקת עובדים טרם החקירה.

מעשי הנאשמת הינם בתום לב, ללא כוונה לפגוע בזכויות סוציאליות של עובדים. מעולם לא הוגשה נגדה כל תביעה בגין הפרת זכויות סוציאליות.

ההכרעה -

5. על הערך של השמירה על זכויות עובדים המועסקים על ידי קבלני כח אדם, על תכליתו של החוק וחומרת העבירות מכוחו נאמרו על ידי חברי השופט שגב הדברים הבאים, היפים לענייננו -

"המחוקק ראה בשמירה על זכויות עובדים המועסקים ע"י קבלני כוח אדם ערך חברתי מוגן והדברים עולים מלשוננו של סעיף 3(א)(2) בו, הקובעת כי מעסיק צריך להעמיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו. ומכאן, החשיבות היתרה.

בית הדין הארצי התייחס לכך בע"ע 1002/02 קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה (10.11.2002), וקבע כי נוכח התרחבות התופעה של העסקת עובדים באמצעות קבלני כוח אדם והיקפה, החוק נועד להבטיח את זכויות העובד המועסק על-ידי קבלן כוח אדם ורווחתו, לאור ההרעה המוחשית שחלה במצבם של העובדים המועסקים בדרך זו וההשלכות השליליות הנובעות מכך. מבקש הרישיון נדרש אפוא להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק ממין זה ולקיימו מן הבחינה המקצועית. הוא נדרש להבטיח את קיומם של תנאי העסקה סביבתיים ופיזיים נאותים ונדרשת ממנו יציבות כלכלית, שיהא בה כדי להוות "רשת ביטחון" מוגברת להבטחת זכויותיהם של העובדים המועסקים על-ידי.

גם בית המשפט העליון התייחס לכך בבג"צ 450/97 תנופה שרותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' אלי ישי שר העבודה והרווחה (27.05.1998), וקבע, בין היתר, כי התכלית העלול להיפגע כתוצאה מהפרת החוק נועדה להבטיח את זכויות העובד ואת רווחתו ובאה למנוע פגיעה חמורה בביטחון הסוציאלי של העובד. הרציונל לכך הוא כי קיים שוני מהותי בין דפוס העסקה ישיר-רגיל, לבין דפוס העסקה באמצעות קבלן כוח אדם. עיון בסעיף 20 לחוק, העוסק בסנקציות, מלמד אף הוא כי המחוקק מייחס חשיבות יתרה לשמירה קפדנית על הוראותיו, וזאת בין אם ע"י הטלת כפל קנס ואף עונש מאסר.

[ת.פ. 68261-11-16 ישראל - שוסטר (8.5.18)]

6. בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הורשע בהעסקה שלא כדין של שלושה עובדים ומנגד את העובדה כי לא נפגעו הזכויות הסוציאליות של העובדים.

7. לטעמי בנסיבות אלה מתחם הענישה צריך לעמוד בין 20% ל- 50% מהקנס המירבי ודהיינו בין 8,640 ₪ לבין 21,600 ₪.

8. ביחס לגזירת העונש הספציפי בתוך המתחם, מקובלות עלי טענות המאשימה והנאשמת כי בנסיבות הענין יש לגזור את העונש על הרף הנמוך וזאת מהטעמים הבאים:

הנאשמת נטלה אחריות, חסכה מזמנו של בית הדין, החלה בהליכים להסדר ובפועל הפסיקה את פעילותה בהעסקת עובדים.

9. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. קנס כספי בסך של 8,640 ₪ אשר ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.18 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.

ב. בנוסף, תוך 21 יום מהיום תחתום הנאשמת על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעה, שאם לא כן יושט עליה הקנס המקסימלי הקבוע בחוק בסך 14,400 ₪.

ג. הנאשמת תפנה באמצעות ב"כ תוך 7 ימים ממועד קבלת גזר הדין למזכירות בית הדין על מנת לקבל את שוברי התשלום ואת ההתחייבות.

10. המזכירות תשלח את גזר הדין לצדדים.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.